

Sygn. akt IV P-Pm 153/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2020 r.

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy w K.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Jarosław Walentynowicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2020 r.

sprawy Skarbu Państwa - I. Administracji Skarbowej w O.

przeciwko B. P.

o zwrot nienależnie wypłaconego świadczenia

I. zasądza od pozwanej B. P. na rzecz Skarbu Państwa - I. Administracji Skarbowej w O. kwotę 16.189,98 (szesnaście tysięcy sto osiemdziesiąt dziewięć złotych 98/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 25.03.2020r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu nienależnego świadczenia wypłaconego jak odprawa pieniężna w związku z wygaśnięciem stosunku pracy.

IV P- Pm 153/20

UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym przeciwko B. P. powód Skarb Państwa Izba Administracji Skarbowej w O. wniosła o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 16189,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 25 marca 2020r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu nienależnego świadczenia wypłaconego jako odprawa pieniężna.

W uzasadnieniu pozwu jego autor podniósł, że w związku z wygaśnięciem stosunku pracy z pozwaną w dniu 31 sierpnia 2017r. wypłacił jej dochodzoną obecnie kwotę tytułem tzw. odprawy likwidacyjnej (3-krotność miesięcznego wynagrodzenia) w związku z nieprzedstawieniem nowej propozycji pracy. Po tym terminie pozwanej została naliczona (w związku z przejściem na emeryturę) odprawa emerytalna w wysokości 6 miesięcznego wynagrodzenia. Jednak B. P. wypłacono tę należność z potrąceniem już wypłaconej odprawy likwidacyjnej. Po procesie sądowym stwierdzono niedopuszczalność potrącenia i zobowiązano powoda do wypłaty całości odprawy emerytalnej.

W tej sytuacji obecnie powód powołując się na treść art. 170 ust. 4a ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej żąda zwrotu niesłusznie wypłaconej „odprawy likwidacyjnej” stosownie do art. 170 ust. 4 cyt. ustawy, gdyż powołany przepis stanowi, że nie służy ona osobie, która nabyła prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę(...).

W odpowiedzi na pozew B. P. wniosła o oddalenie powództwa potwierdzając otrzymanie obu odpraw pieniężnych. W jej ocenie odprawa likwidacyjna została jej wypłacona słusznie – zgodnie z art. 170 ust. 4 cyt. ustawy z

powodu nieprzedstawienia jej propozycji pracy w Krajowej Administracji Skarbowej po 31 sierpnia 2017r. Pozwana podała, że środki z odprawy likwidacyjnej posłużyły jej do podniesienia standardu życia – skorzystania z wycieczki, zorganizowania uroczystości pożegnalnej w związku z przejściem na emeryturę, zakupu lepszych ubrań. Dokonując tych zakupów nie liczyła się z ewentualnością zwrotu otrzymanych z odprawy likwidacyjnej środków. Podniosła, że miała pełne przekonanie, że należą jej się dwie w/w odprawy i w tej sytuacji nie ma obowiązku zwrotu kwoty dochodzonej przez powoda:

Sąd ustalił:

Pozwana B. P. do dnia 31 sierpnia 2017r. była pracownikiem powoda.

W dniu 31 sierpnia 2017r. na podstawie art. 170ust. 1 pkt 1 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej wygasł stosunek pracy pozwanej z powodem wobec nieprzedstawienia nowej propozycji zatrudnienia.

Zgodnie z treścią art. 170 ust. 4 cyt. ustawy pracownicy, którzy nie zostali zatrudnieni nabyli prawa do 3-miesięcznej odprawy pieniężnej z tytułu likwidacji ich stanowiska pracy, chyba, że - art. 170ust. 4a cyt. ustawy nabyli prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Decyzją ZUS z dnia 29 stycznia 2016r. stwierdzono u pozwanej nabycie praw do emerytury.

W związku z nieprzedstawieniem propozycji pracy i niezłożeniem przez pozwaną deklaracji o zamiarze przejścia na emeryturę powód ustalił, że pozwanej należy się tzw. odprawa likwidacyjna (art. 170 ust. 4 cyt. ustawy) w wysokości 3 - krotności miesięcznego wynagrodzenia.

Wskutek omyłki, zamiast tego świadczenia wypłacił jej 6 - krotność miesięcznego wynagrodzenia w kwocie 32379,96zł tytułem odprawy emerytalnej. W dniu 4 września 2017r. pozwana zwróciła połowę tego świadczenia w kwocie 13275,98 zł.

W międzyczasie pozwana czyniła różne próby (w tym na drodze sądowej) nakłonienia powoda do ponownego zatrudnienia jej, między innymi dlatego, że w miesiącu wrześniu 2017r. nabywała prawa do nagrody jubileuszowej, jednak bezskutecznie.

Następnie w dniu 21 listopada 2017r. B. P. złożyła do ZUS wniosek o wypłatę jej emerytury, do której prawo nabyła przed 31 sierpnem 2017r.

W związku z tym powód wypłacił jej w ramach przysługującej 6 – miesięcznej odprawy emerytalnej kwotę tej odprawy pomniejszoną o już wypłaconą odprawę likwidacyjną (3 – krotność miesięcznego wynagrodzenia).

Ponieważ potrącenie to zostało dokonane bez zgody pozwanej B. P., Sąd Rejonowy w Olsztynie (wskutek jej pozwu) wyrokiem z dnia 18 grudnia 2018r. sygn. akt IVP 218/19, zasądził od jej byłego pracodawcy na jej rzecz brakującą część odprawy emerytalnej w kwocie 13275,98 zł.

W konsekwencji powód, który zapłacił pozwanej, tytułem odprawy emerytalnej kwotę jej 6 – miesięcznego wynagrodzenia, domaga się obecnie niesłusznie, według niego, wypłaconej jej odprawy likwidacyjnej w wysokości 16189,98 zł.

Dowody: dokumentacja dołączona do pozwu w postaci pism powoda do pozwanej i pozwanej do pozwanego, zleceń płatniczych, zaświadczenia o wyliczeniu wynagrodzenia liczonego jak ekwiwalent za urlop, decyzji ZUS, kserokopii wyroków sądowych – k 6. – 39), akta osobowe.

Sąd zważył:

W ocenie sądu pozew jest zasadny.

Przepis art. 170 ust. 1 cyt. ustawy stanowi, że stosunki pracy osób objętych ustawą ustają z dniem 31 sierpnia 2017r. jeśli przed dniem 31 maja 2017r. nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby.

Art. 170 ust. 4 stanowi o przyznaniu odpraw zwalnianym pracownikom, zaś ustęp 4a tego przepisu stanowi, że nie stosuje się go do pracowników oraz funkcjonariuszy, którzy nabyli prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Przepis **4a** wyraźnie określa, że przepis **4** nie ma zastosowania dla osób, które nabyły prawo do odprawy emerytalnej, nie zawęża ich do tych, które mają już naliczoną odprawę i tych, które już złożyły deklarację do wypłaty emerytury.

Istota tkwi w nabyciu prawa, a wiadomo, że pozwana takie prawo nabyła w dniu 29 stycznia 2016r.

Intencją przepisu 170ust 4 cyt. ustawy było wypłacenie 3 – krotności wynagrodzenia tytułem odprawy osobom, którym nie przedstawiono propozycji pracy i, które nie miały nabytych uprawnień do świadczeń z systemu zabezpieczenia społecznego.

Pozwana wprawdzie chciała nadal świadczyć pracę u powoda, lecz ten nie wyraził takiej woli. A ponieważ pozwana nie złożyła wniosku o wypłatę emerytury przed dniem wygaśnięcia stosunku pracy powód był zobowiązany do wypłacenia jej odprawy likwidacyjnej, jednak później słusznie przyjął, że owa odprawa winna stanowić część należnej pozwanej odprawy emerytalnej.

W innym razie przepis art. **4a** byłby pozbawiony logiki: każdy ze zwalnianych pracowników, który nie złożył wniosku o wypłatę emerytury w określonym czasie mógłby najpierw odebrać odprawę likwidacyjną, a następnie, od razu po jej otrzymaniu otrzymać pełną odprawę emerytalną. Z tego powodu przepis mówi o osobach, które prawo nabyły, a niekoniecznie z niego skorzystały.

Na podstawie art. 102 kpc sąd nie obciążył pozwanej kosztami postępowania uznając, że zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek – pozwana pozostaje na emeryturze, a zasądzona jej kwota, którą jak oświadczyła już spożytkowała, jest znaczna.